

Motion till riksdagen 2013/14: MJ520

av **Staffan Danielsson och Göran Lindell (C)**

Regler för vildsvinsslakt- och försäljning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om regelverken för att slakta och försälja vildsvin.

Motivering

I ett resurshushållande samhälle är det viktigt att människan tillvaratar den avkastning som livskraftiga viltstammar alltid utgjort för människans överlevnad. Därför är det också viktigt att göra en sund avvägning mellan hur mycket av viltet som människan ska ta tillvara och hur mycket som de stora rovdjuret ska döda och äta upp till en del.

Vildsvinsstammen i Sverige dog ut på 1800-talet men har efter lite oklar utplantering under senare delen av 1900-talet nu exploderat i markerna och den årliga köttproduktionen går nu om älgjaktens utfall.

Risken för trikiner i vildsvin, som är farligt, är mycket liten men finns, och därför måste naturligtvis regler finnas som gör att vildsvinskött noggrant kontrolleras i detta avseende. Regelverken som nu omgärdar vildsvinsslakten och försäljningen är utformade med beaktande av detta. Regeringen har genomfört förenklingar och följer frågan vidare.

Det kan ändå upplevas att reglerna är lite väl ambitiösa, vilket kan göra att det utmärkta vildsvinsköttet inte når fullt ut till marknaden som det borde.

I andra länder med mycket vildsvin, som t ex Polen och Tyskland, är reglerna ofta lite enklare utformade. I Sverige måste t ex allt vildsvinskött, med hänsyn till risken för trikiner, passera en godkänd vilthanteringsanläggning för att få komma ut på marknaden. Dessa ligger ofta långt från jägaren och innebär en större merkostnad än i andra länder. Här borde, tycker vi, man se över om ett större förtroende och ansvar kunna läggas på jägaren under rimlig kontroll. Kanske skulle även kontrollverksamheten kunna utformas lite smi-

Fel! Okänt namn på

digare, t ex genom att någon betrodd jägare kan certifieras och anförtras detta i sitt närområde.

Livsmedelsverket skiljer mellan ”primärprodukter” och ”kött”. Så fort man får eller plockar slaktkroppen är det inte längre en primärprodukt, då är det kött. Säljer jägaren en ”primärprodukt” får 25 enheter storvilt (älg, rådjur) försäljas men säljs det ”kött” får bara en enhet storvilt försäljas. Det är viktigt att naturens rikedomar i form av fönämligt ”ekologiskt” och nyttigt viltkött tas tillvara till mänsklig föda, och därför bör även dessa nivåer ses över.

Stockholm den 4 oktober 2013

Staffan Danielsson (C)

Göran Lindell (C)